

Dr. Simon Tibor (1926-2020) emlékére

Több mint öt évvel ezelőtt – 2020 Szent András havának 26. napján, 95. életévében elhunyt Dr. Simon Tibor, a növényrendszertan, a növényföldrajz meg a talajtan remek tudósa és igazi Tanára.

Akit nem tanított, aki nem járt Vele terepen, talán meglepődik azon, hogy a geográfusok online hírlevelében megemlékezünk Róla. Ám akik közülünk, az 1950-es évek derekától az 1970-es évek végéig az Eötvös Loránd Tudomány Egyetem biológia-földrajz szakának hallgatói voltunk – legkevesebb húsz (20!) évfolyam – mindkét szakunkat tekintve rengeteget tanultunk Tőle.

Évfolyamtársnőnk, Tanítványa, dr. Draskovits Rózsa 75. születésnapjára (2001) írta Róla: „Oktató tevékenységének különleges hatása a terepen bontakozott ki. Itt mindent egyszerre lehetett Tőle eltanulni; a természet alázatos tiszteletét és szívből jövő szeretetét, a korrekt, alapos növényismeretet (füvek, sások!), a biztos tájékozódást, térkép- és iránytű használatot, a jó időbeosztást, a végén a tanultak elmélyítését éppúgy, mint a fáradtság levezetését, a szép és nemes, mértéktartó szórakozást, amiben szépzengésű hangja is segítette.” (*Botanikai Közlemények*, 88. kötet 1-2. füzet 13-14.o., 2001).

Mindezekhez még annyit: mindig jó kapcsolata volt azokkal a földrajzosokkal, akikről megtapasztalta, hogy értően használják munkáikhoz a növény- és talajtan meg a növényföldrajz szakszerű eredményeit; mint igazi Rokon a rokontudományok egymást becsülő és segítő Családjában.

Akiknek nem adatott meg, hogy személyesen ismerhették, kiegészítésül röviden csak a következőket: Debrecenben született 1926. július 26-án, és a Debreceni Egyetemen szerzett biológia-természettudományok szakon tanári oklevelet. A növényvilág ismeretébe főleg Soó Rezső (1903-1980) avatta be, akivel 1953-ban „költözött át” az Eötvös Loránd Tudomány Egyetem TTK Növényrendszertani Tanszékére. Legjobb munka- és tudóstársával Horánszky Andrással (1926-2015) és Jakucs Pállal (1928-2000) együtt az elsők között szorgalmazta a növénykörnyezettan tudományági megszervezését és a természetvédelem beépítését az oktatásba.

1973-tól vezette az Eötvös Loránd Tudományegyetem Növényrendszertani Tanszékét. Mellette nőtt föl tudós tanárrá dr. Draskovits Rózsa és a sajnos korán elhunyt Seregélyes Tibor (1949-2005) és tanszékvezető utódja: Dr. Standovár Tibor.

Mivel tudományos munkáinak jegyzékét megtalálhatjuk a világhálón (www.mbt-biologia.hu), itt csak hármat említek: a 21 (!) kiadást megért *Kis növényhatározó-t*, *A magyarországi edényes flóra határozója-t* (1992, 2000, 2001, 2020) és a Seregélyes Tiborral közösen írt *Növényismeret-et* középiskolások számára (1998). Ő az első tudományos ismertetője a Csarodai Tőzegmohalápnak (Tiszahát); bejárta a Duna–Tisza közét, a Bihar hegységet, a Keleti- és Déli-Kárpátokat, az Eperjes-Tokaji(Zempléni)-hegységet, Bulgáriát, Mongólia és Kína számos addig itthon alig ismert tájait.

És amíg egészséggel bírta, tanított, írt és segített minden Hozzá fordulónak! Jelentős szerepet vállalt a budapesti Fűvészkert megújításában, ahol élete végéig otthona is volt.

Tisztelt és szeretett Tanárúr, Tibor Bátyánk! Köszönjük Neked és a Sorsnak, hogy ilyen hosszán köztünk voltál, tanítottál és derűt adtál nekünk! Kezdeményezzük és reméljük, hogy Tanítványod, Seregélyes Tiboré mellé faragják meg a Te méltó fejfádat is a Fűvészkertben!

Hevesi Attila, Miskolc